

Toelichting bij 2^e Wijzigingsbesluit

1. Algemeen

Per 1 juli 2022 is de Wet gemeenschappelijke regelingen gewijzigd, met het oog op de verbetering van de democratische legitimatie van gemeenschappelijke regelingen.¹ Enkele wijzigingen zijn daarbij al direct per 1 juli 2022 in werking getreden:

- (1) Een nieuwe procedure voor wijziging van de gemeenschappelijke regeling (art. 1 Wgr);
- (2) Aangepaste begrotingscyclus (art. 34, 34b en 35 Wgr);
- (3) Actieve informatieplicht (art. 17 Wgr),
- (4) Mogelijkheid tot instellen van een gemeenschappelijke (raads)adviescommissie (art. 24a Wgr),
- (5) Regionaal enquêterecht (art. 155g en 155h Gemeentewet), en
- (6) Aangepaste bevoegdheden lokale rekenkamer (art. 184 Gemeentewet)².

Voor de invoering van deze instrumenten is geen wijziging van de gemeenschappelijke regeling noodzakelijk, al is bij de 1^e wijziging van de Gemeenschappelijke regeling Werkvoorzieningschap Fryslân-West³ reeds vooruitgelopen op de aangepaste begrotingscyclus (zie art. 19 GR), en is ook de actieve informatieplicht reeds geregeld in de gemeenschappelijke regeling (zie art. 15 lid 4 GR). Dat geldt verder ook voor de bepalingen rond wijziging en toetreding (art. 25 en 27 GR). Voor de volledigheid wordt bij dit wijzigingsbesluit de gemeenschappelijke (raads)adviescommissie geregeld in de gemeenschappelijke regeling, net als de mogelijkheid tot instellen van andere adviescommissies (het bij artikel III te introduceren artikel 15c).

De wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen introduceert ook enkele andere instrumenten, waarbij het een keuze van de deelnemers is of deze ingezet worden. Deze wijzigingen moeten voor 1 juli 2024 zijn geïmplementeerd. Het gaat dan om:

- (7) Zienswijzen op besluiten van het openbaar lichaam;
- (8) Participatie bij het openbaar lichaam;
- (9) Uittredingsvoorwaarden, en
- (10) Evaluatiebepaling.

Tot slot wordt met deze wijziging van de gemeenschappelijke regeling ook vooruit gelopen op de inwerkingtreding van enkele bepalingen uit de Wet open overheid.⁴ Het is thans nog niet bekend wanneer deze bepalingen in werking treden, maar in openbaarmaking van stukken van het algemeen bestuur (artikel I) en van het dagelijks bestuur (artikel II) is nu reeds voorzien in de gemeenschappelijke regeling.

¹ Wet van 15 december 2021, *Stb.* 2022, nr. 18. Zie voor de inwerkingtreding het KB van 21 maart 2022, *Stb.* 2022, nr. 128.

² Opgemerkt moet worden dat ook de Wet versterking decentrale rekenkamers (Wet van 28 september 2022, *Stb.* 2022, nr. 430; zie voor de inwerkingtreding het KB van 16 november 2022, *Stb.* 2022, nr. 482) dit artikel per 1 januari 2023 gewijzigd heeft.

³ *Gmb.* 2023, nr. 7943.

⁴ Wet van 25 oktober 2021, *Stb.* 2021, nr. 499 zoals gewijzigd bij de Wet van 25 oktober 2021, *Stb.* 2021, nr. 500 (Wijzigingswet Woo). Zie voor de integrale tekst de tekstplaatsing in *Stb.* 2022, nr. 14.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Met dit aan artikel 10 GR toe te voegen artikellid wordt vooruitgelopen op de inwerkingtreding van artikel 3.3 lid 2 aanhef en onder c Woo. Daarbij wordt het verplicht om vergaderstukken en verslagen van algemene besturen van openbare lichamen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen actief openbaar te maken, tenzij een van de uitzonderingsgronden van de artikel 5.1, eerste, tweede en vijfde lid, of artikel 5.2 van toepassing zijn. Dat geldt dus ook voor het algemeen bestuur van het schap.

Artikel II

Met deze aan artikel 11 GR toe te voegen artikelleden wordt vooruitgelopen op de inwerkingtreding van artikel 3.3 lid 2 aanhef en onder d Woo. Daarbij wordt het verplicht om agenda's en besluitenlijsten van vergaderingen van dagelijkse besturen van openbare lichamen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen actief openbaar te maken, tenzij een van de uitzonderingsgronden van de artikel 5.1, eerste, tweede en vijfde lid, of artikel 5.2 van toepassing zijn. Dat geldt dus ook voor het dagelijks bestuur van het schap.

Artikel III

Artikel 15a

Met dit artikel wordt voldaan aan de verplichtingen van artikel 10 lid 5 en 6 Wgr. Omdat het bestuur van het schap nagenoeg geen formele besluiten neemt, zijn er geen besluiten die verplicht aan zienswijzen van de gemeenteraden worden onderworpen, anders dan wanneer dit wettelijk verplicht natuurlijk al geldt. Denk aan de ontwerpbegroting (art. 35 Wgr) en de wijziging van de gemeenschappelijke regeling (art. 1 Wgr). Verder kennen enkele bevoegdheden ook het verplicht vragen van wensen en bedenkingen aan de raden, wat overeenkomt met een zienswijzenprocedure. Daarbij valt te denken aan de instelling van een bestuurscommissie (art. 25 Wgr), de instelling van de gemeenschappelijke (raads)adviescommissie (art. 24 Wgr) of de oprichting van of deelneming in private rechtspersonen (art. 31a Wgr).

Bij besluiten van het bestuur van het openbaar lichaam die voor de gemeentebesturen ingrijpende gevolgen kunnen hebben moet het dagelijks bestuur de raden om zienswijzen te vragen. Het dagelijks bestuur beslist wanneer het vindt dat de besluiten ingrijpende gevolgen (kunnen) hebben.

Het dagelijks bestuur moet in elk geval zienswijzen vragen wanneer ten minste twee gemeenteraden hierom verzoeken.

In beide gevallen mag het algemeen bestuur niet beslissen dan voordat de gemeenteraden in de gelegenheid zijn gesteld om hun zienswijzen naar voren te brengen bij het dagelijks bestuur. De raden hebben daar 8 weken de tijd voor. Slechts in spoedeisende gevallen kan het dagelijks bestuur afzien van de zienswijzeprocedure. Het dagelijks bestuur moet dit besluit dan expliciet motiveren aan de gemeenteraden.

Het dagelijks bestuur is verplicht schriftelijk en gemotiveerd op de zienswijzen van de raden te reageren en daarbij aan te geven welke conclusie aan de zienswijze wordt verbonden. Het dagelijks bestuur moet deze reactie aan de raden zenden vóórdat het algemeen bestuur tot besluitvorming overgaat. Op die manier kunnen de raden, indien gewenst, hun opvattingen nog meegeven aan hun leden in het algemeen bestuur.

Artikel 15b

Met dit artikel wordt voldaan aan de verplichtingen van artikel 10 lid 7 en 8 Wgr. Omdat het bestuur van het schap nagenoeg geen formele besluiten neemt, zijn er geen besluiten die verplicht aan een participatietraject worden onderworpen, anders dan wanneer dit wettelijk verplicht natuurlijk al geldt. Het staat inwoners en belanghebbenden natuurlijk altijd vrij om via de gemeenteraden of andere gemeentelijke kanalen in te spreken.

Bij voor de gemeentebesturen of ingezetenen of belanghebbenden ingrijpende besluiten van het bestuur van het openbaar lichaam kan het dagelijks bestuur alsnog beslissen een participatietraject in te zetten. Het dagelijks bestuur regelt daarbij zelf de procedure van dit traject waarbij in elk geval ingezetenen en belanghebbenden bij het besluit in de gelegenheid moeten worden gesteld inspraak te leveren. Er moet dus een zorgvuldige afweging worden gemaakt van de te betrekken partijen en ingezetenen zodat deze representatief is voor de gehele groep van belanghebbenden dan wel inwoners. Daarnaast moet een zorgvuldige keuze worden gemaakt tussen het doel van de participatie: is dat louter tijdig informeren, input ophalen, delibereren/beraadslagen enz. Ook de door gemeentebesturen ingestelde adviescommissies, zoals thans de Adviescommissie Sociaal Domein, moeten in elk geval gehoord en betrokken worden in het participatietraject.

Het dagelijks bestuur informeert de colleges van burgemeester en wethouders en het algemeen bestuur over zijn voornemen tot het volgen van een eigen participatietraject. De colleges én het dagelijks bestuur maken op de in de gemeenten gebruikelijke wijze bekend dat er een eigen participatietraject wordt gevolgd (Gemeentebled en Bled gemeenschappelijke regeling). Aanvullende communicatie (via kranten, huis-aan-huisbladen, website e.d.) kan natuurlijk ook altijd worden ingezet.

Artikel 15c

Voor de volledigheid wordt bij dit wijzigingsbesluit de gemeenschappelijke (raads)adviescommissie geregeld in de gemeenschappelijke regeling, net als de mogelijkheid tot instellen van andere adviescommissies. Strikt genomen is deze bepaling niet nodig omdat artikel 24 Wgr al de mogelijkheid creëert tot het instellen van adviescommissies en artikel 24a Wgr voor de instelling van een gemeenschappelijke (raads)adviescommissie. Maar met het opnemen van artikel 15c in de gemeenschappelijke regeling wordt onomwonden vastgesteld dat deze mogelijkheden ook bij deze gemeenschappelijke regeling bestaan.

Artikel IV en artikel V

Artikel 26 maakt het mogelijk om uit de regeling te treden en geeft daarbij de eerste kaders. De artikelen 26a tot en met 26c van de regeling bevatten de uitwerking en nadere regels inzake de procedure voor en condities bij uittreding van een deelnemende gemeente. Van een uittreding is sprake indien een deelnemend college, met de benodigde toestemming van de raad, heeft besloten tot uittreding (art. 1 lid 5 jo. lid 4 Wgr). Er dienen derhalve twee besluiten te zijn genomen, een door de raad (toestemmingsbesluit) en een door het college na die toestemming (besluit tot uittreding).

De Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) geeft summiere kaders voor de uittreding. Een van de hoofdregels van samenwerking op grond van de Wgr is dat iedere deelnemer de vrijheid heeft om de deelname aan de samenwerking in een gemeenschappelijke regeling te beëindigen. Dat is een eenzijdig besluit. Deze vrijheid om uit te treden laat onverlet dat aan de uittreding van een deelnemer condities mogen worden verbonden. Denk daarbij met name aan de termijn waarbinnen mag worden uitgetreden. Denk ook aan de verplichting om de nadelige financiële gevolgen van de uittreding voor het samenwerkingsverband en de andere deelnemers te compenseren. De

verplichting om de nadelige financiële gevolgen van de uittreding te compenseren en het bepalen van de hoogte van de compensatie houden geen verband met de reden waarom de deelnemer uittreedt. Anders gezegd, de reden waarom een deelnemer uittreedt, is niet van invloed op de condities waaronder mag worden uitgetreden. Dit laatste is dan ook een onderstreping van de vrijheid van overheden om op grond van hen moverende redenen een samenwerking te beëindigen. Hiertegenover staat de verplichting voor de deelnemer om de gevolgen van zijn uittreding te dragen c.q. compenseren, zij het dat deze verplichting in de tijd een begrenzing kent (zie hierna).

Een concreet gevolg van de vrijheid om uit te treden is dat de condities voor uittreding objectief moeten worden vastgesteld en op draagkrachtige overwegingen moeten berusten. Deze condities dienen immers te voldoen aan de belangen van alle betrokkenen, de belangen van het samenwerkingsverband en haar deelnemers en de belangen van de uittredende partij. Daarom is het noodzakelijk een procedure te volgen voor vaststelling van de condities voor uittreding die borgt dat alleen relevante belangen zorgvuldig worden geïnventariseerd en tegen elkaar worden afgewogen. Deze uittredingsregeling beoogt hierin te voorzien.

Procedure (artikel 26 en artikel 26a)

Artikel 26 lid 2-5 en artikel 26a regelen de wijze waarop de procedure voor uittreding en het vaststellen van het uittredingsplan aanvangen. Bepalend voor de aanvang van de uittredingsprocedure is het moment waarop het algemeen bestuur het uittredingsbesluit van het college, met de benodigde toestemming van de gemeenteraad, van de uittredende deelnemer heeft ontvangen (artikel 26 lid 2). Het uittredingsplan bevat alle condities voor uittreding. Deze condities hebben het karakter van juridisch bindende rechten en plichten, voor zowel de uittredende deelnemer als voor het werkvoorzieningschap. De uittreding heeft onder meer financiële gevolgen voor het werkvoorzieningschap. Het is daarom van belang dat het dagelijks bestuur deze gevolgen zo spoedig mogelijk inventariseert. Onderdeel van deze inventarisatie is ook het bepalen op welke wijze met deze gevolgen kan worden omgegaan. Daaronder valt ook de vraag op welke wijze bepaalde gevolgen kunnen worden voorkomen of verminderd. De verplichting hiertoe is ook vastgelegd in artikel 26 lid 3.

Onderzoek van gevolgen van uittreding

Als gezegd bevat het uittredingsplan de condities voor uittreding. Om te komen tot adequate vaststelling van de condities voor uittreding is het allereerst noodzakelijk dat wordt geïnventariseerd wat de gevolgen van de uittreding zijn. Deze inventarisatie vindt plaats onder aansturing van het dagelijks bestuur (artikel 26 lid 3). De inventarisatie richt zich in ieder geval op de financiële gevolgen van de uittreding en dan met name het verlies aan dekking van door de regeling aangegane verplichtingen en te dragen risico's. Het gaat hierbij niet alleen om de afbouw van boventallige personele capaciteit, maar ook om de afbouw van de overcapaciteit die is ontstaan als gevolg van de uittreding. Denk bijvoorbeeld aan vermindering van investeringen in IT-diensten, servicecontracten en huurovereenkomsten. Maar denk ook aan de gevolgen voor het vermogen van de vennootschappen waarin het werkvoorzieningschap middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is. De inventarisatie dient tevens in te gaan op de wijzen waarop deze financiële gevolgen kunnen worden beperkt. Hierbij moet niet alleen worden gedacht aan afkoop van bepaalde verplichtingen, maar ook aan het overnemen van bepaalde verplichtingen.

Voor de voorbereiding van het uittredingsplan wijst het algemeen bestuur een onafhankelijke externe deskundige aan (artikel 26a lid 4). Dit omdat het algemeen bestuur het uittredingsplan uiteindelijk moet vaststellen en de voorbereiding van het uittredingsplan geschiedt onder de eindverantwoordelijkheid van het algemeen bestuur. Om een zo groot mogelijk draagvlak te verkrijgen voor de inhoud van het uittredingsplan geschiedt de aanwijzing van de onafhankelijke

externe deskundige op basis van een gezamenlijke voordracht van de uittredende deelnemer en het dagelijks bestuur.

De deskundige kan een persoon of een adviesbureau zijn. De uittredingsregels bepalen dat er altijd een onafhankelijke externe deskundige moet worden ingeschakeld. Dit borgt de hoogst mogelijke mate van objectiviteit bij het bepalen van de inhoud van het uittredingsplan. De onafhankelijkheid van deze deskundige houdt in dat deze deskundige niet in dienst mag zijn bij het werkvoorzieningschap, de deelnemers of de verbonden vennootschappen of in opdracht van hen te werken met als gevolg dat hij een tegenstrijdig belang kan hebben.

Bepaling van de uittredingsom

De uittredingsregeling schrijft voor dat de bepaling van de hoogte van de uittredingsom als onderdeel van het uittredingsplan moet worden voorbereid door een onafhankelijke externe deskundige. Bij de berekening dient onderscheid te worden gemaakt tussen frictiekosten (incidentele kosten als gevolg van de uittreding) en desintegratiekosten (de kosten voor beëindiging van structurele verplichtingen). Deze voorbereiding c.q. berekening dient te voldoen aan een aantal principes en regels:

- Alle frictiekosten en desintegratiekosten komen voor rekening van de uittredende deelnemer (zie de toelichting bij artikel 26b);
- Het vermogen van de vennootschappen waarin het werkvoorzieningschap participeert wordt meegenomen in de eindafrekening (en in mindering gebracht op de te betalen uittreedkosten);
- Het werkvoorzieningschap dient zich in te spannen de hoogte van de frictiekosten en desintegratiekosten zo veel mogelijk te beperken (zie de toelichting bij artikel 26b);
- Feiten en omstandigheden die zich voordoen voor het daadwerkelijke moment van uittreding dienen te worden betrokken bij de berekening van de uittreedsom. Feiten en omstandigheden die zich voordoen na het daadwerkelijke moment van uittreding dienen niet te worden betrokken bij de berekening van de uittreedsom. Peildatum is derhalve de datum van daadwerkelijke uittreding; in artikel 26a lid 6 is dit daarom gekoppeld aan de jaarrekening van het laatste jaar van deelname, die loopt immers door tot het moment van uittreding en niet meer daarna;
- Onder de afbouw van verplichtingen vallen ook de afbouw van risico's die behoren bij eerder aangegane verplichtingen (zie de toelichting bij artikel 26b);
- Bij het berekenen van de definitieve uittreedsom (artikel 26a), wordt er rekening gehouden met een risico-opslag percentage van 10% om eventuele onvoorziene toekomstige kosten te ondervangen (artikel 26a lid 7).

Personele gevolgen

Uittreding kan ertoe leiden dat personele capaciteit bij het werkvoorzieningschap of de vennootschappen dient te worden verminderd of afgebouwd. Om die reden is een zo snel mogelijke inventarisatie van de gevolgen van de uittreding gewenst. Op basis van de Wet op de ondernemingsraden dient de bestuurder van het werkvoorzieningschap de ondernemingsraad in de gelegenheid te stellen om advies uit te brengen over de personele en organisatorische gevolgen die voortvloeien uit het uittredingsplan. Waar het gaat om veranderingen binnen de vennootschap(pen), heeft de ondernemingsraad van de betreffende vennootschap zelfs een breder adviesrecht (ook over organisatorische gevolgen e.d.). Bij veranderingen binnen de vennootschap(pen) heeft ook de raad van commissarissen een rol. De raad van commissarissen heeft echter geen rol bij de wijzigingen binnen het werkvoorzieningschap.

De nadelige personele gevolgen van de uittreding kunnen mogelijk deels worden verminderd doordat de uittredende partij (een deel van) het betrokken boventallige personeel overneemt. Artikel 26c legt in dat kader een inspanningsverplichting op aan de uittredende deelnemer.

Het uittredingsplan dient de systematiek te bevatten op basis waarvan de uittreedsom moet worden bepaald. Deze systematiek dient gebaseerd te zijn op de inhoud van de uittredingsregels opgesomd in de artikelen 26a tot en met 26c.

Artikel 26a

Dit artikel regelt de procedure voor vaststelling van het uittredingsplan. Het algemeen bestuur wijst op voordracht van het dagelijks bestuur en de uittredende deelnemer, een onafhankelijke externe deskundige aan die het uittredingsplan voorbereidt en die onder meer de uittreedsom berekent. De onafhankelijke externe deskundige dient te beschikken over in ieder geval financiële en juridische kennis en expertise. De deskundige mag niet in dienst zijn van het werkvoorzieningschap, de verbonden vennootschappen, één van de (uittredende of achterblijvende) deelnemers of voor hen in opdracht te werken waardoor hij een tegenstrijdig belang kan hebben. Kosten die met de inhuur van de onafhankelijke externe deskundige gepaard gaan behoren tot de frictiekosten. De kosten van inhuur van een advocaat of andere juridische expertise die voortkomen uit een conflict tussen partijen, behoren niet tot dergelijke frictiekosten en komen voor eigen rekening van de partijen.

Elke uittredende deelnemer dient een opzegtermijn van 3 jaren in acht te nemen. Het algemeen bestuur stelt tenminste 12 maanden voorafgaand aan het moment van uittreding het uittredingsplan en de voorlopige uittreedsom vast. Met deze procedure hebben alle betrokken partijen ten minste een jaar voorafgaand aan de uittreding een hoge mate van duidelijkheid over de condities voor uittreding en de hoogte van de (voorlopige) uittreedsom. Omdat de hoogte van de uittreedsom in het laatste jaar van deelname aan de regeling nog kan wijzigen bepaalt het zesde lid dat het algemeen bestuur binnen zes maanden na het moment van uittreding de definitieve uittreedsom dient te bepalen.

De berekening van de voorlopige uittreedsom en de definitieve uittreedsom is gebaseerd op de systematiek van de uittreding en de jaarrekening van het meest recent verstreken begrotingsjaar. Alleen kosten die het directe gevolg zijn van de uittreding komen voor compensatie in aanmerking. Onder de kosten die voor compensatie in aanmerking komen vallen ook toekomstige kosten. Om die reden wordt bij het berekenen van de definitieve uittreedsom een risico-opslag van 10% toegepast om eventuele onvoorziene toekomstige kosten die ontstaan naar aanleiding van de uittreding te ondervangen. Met deze risico-opslag wordt de uittredende deelnemer ontzien van andere toekomstige onvoorzienbare kosten. De raming van toekomstige kosten dient in de regel mede te worden gebaseerd op aannames, o.m. omtrent de verwachte ontwikkeling van die toekomstige kosten en de kans dat deze kosten zich kunnen voordoen. Voor de onderbouwing van deze aannames is het van belang toepassing te geven aan voornoemde principes en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Kosten als gevolg van de uittreding dienen te worden verrekend met eventuele baten als gevolg van de uittreding (zoals het vermogen van de verbonden vennootschappen).

Doordat er uiterlijk zes maanden na uittreding een definitieve uittreedsom bepaald wordt, weten alle partijen waar ze aan toe zijn. De definitieve uittreedsom is een besluit en is vatbaar voor bezwaar en beroep.

Het algemeen bestuur biedt de uittredende deelnemer gedurende het uittredingsproces de keuze tussen betaling van de uittreedsom in enkele termijnen of betaling van de uittreedsom in één keer.

Artikel 26b

Dit artikel bepaalt welke kosten als gevolg van de uittreding voor compensatie door de uittredende deelnemer in aanmerking komen. De uittredingsregeling maakt daarbij onderscheid tussen frictiekosten en desintegratiekosten. Onder de kosten door het werkvoorzieningschap te maken vallen ook kosten die door de vennootschappen moeten worden gemaakt, voor zover die direct aan de uittreding te relateren zijn. Het is raadzaam om allereerst per betrokken kostensoort te berekenen alsof sprake is van liquidatie van het aandeel van de uittredende deelnemer in die kostensoort. De kosten die aldus worden berekend (en bij de uittredende deelnemer in rekening gebracht dienen te worden) worden verminderd met eventuele baten die ontstaan doordat de capaciteit waarop de kosten betrekking hebben op alternatieve wijze kan worden ingezet (bijvoorbeeld: de inkomsten uit onderverhuur van overtollige bedrijfsruimte kunnen in mindering worden gebracht op de kosten voor leegstand).

De definitieve uittreedsom bestaat dus uitsluitend uit een vergoeding ter compensatie van frictiekosten en desintegratiekosten, onder aftrek van eventuele baten. Voor de berekening van de frictiekosten en desintegratiekosten gelden de principes die hiervoor in de (rechts)praktijk worden geaccepteerd. Naast deze principes gelden hier altijd en onverkort de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (zorgvuldigheid, evenredigheid, motivering, etc.). Het uittredingsplan is immers een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht dat voor wat betreft de wijze van totstandkoming en inhoud daaraan moet voldoen.

Onder de baten valt ook het vermogen van de vennootschap(pen) waarin het werkvoorzieningschap participeert. Het aandeel van de uittredende gemeente daarin wordt naar rato van de totale financiële bijdrage van de uittredende deelnemer aan de werkzaamheden van het werkvoorzieningschap en de verbonden vennootschappen toegerekend aan de uittredende deelnemer.

Alle frictiekosten en desintegratiekosten moeten bij de uittredende deelnemer in rekening gebracht worden. De uittredende deelnemer is verplicht deze kosten te betalen. Het gaat hierbij om het saldo van alle frictiekosten en desintegratiekosten. Eventuele baten van mitigerende maatregelen (bijvoorbeeld overname van overtollig personeel) moeten derhalve worden afgetrokken van de bruto kosten. Ook bij de regeling opgebouwde reserves waartoe de uittredende deelnemer gerechtigd is, dienen te worden verrekend met de verschuldigde frictiekosten en desintegratiekosten. De uittredende deelnemer is verplicht om binnen drie maanden nadat het algemeen bestuur de definitieve uittreedsom vastgesteld heeft te betalen. Kosten die de uittredende deelnemer maakt in het kader van de uittreding komen voor rekening van de uittredende deelnemer. Deze kosten kunnen niet in mindering worden gebracht op de uittreedsom.

Het zevende lid regelt dat de datum van uittreding moet gelden als peildatum voor berekening van de uittreedsom. Feiten en omstandigheden die na de datum van uittreding opkomen dienen buiten beschouwing te worden gelaten bij de bepaling van de uittreedsom. Dit impliceert dat bij het berekenen van de compensatie van eventuele onvoorziene kosten een zo precies mogelijke raming moet worden gemaakt, gebaseerd op zo plausibel mogelijke aannames. Of deze aannames ook na de datum van uittreding blijken te kloppen mag vervolgens geen rol spelen. In zoverre moeten de uittredende deelnemer en de overige partijen beiden een inschatting maken van de risico's die zij lopen bij het bepalen van de compensatie en de onderbouwing daarvan.

Mocht het werkvoorzieningschap een bedrag verschuldigd zijn i.v.m. het vermogen van de vennootschappen, dan wordt hiervoor een betalingsregeling getroffen, die maximaal 5 jaren duurt

om te voorkomen dat de vennootschappen direct in hun voortbestaan worden bedreigd of anderszins niet aan hun verplichtingen kunnen voldoen.

Tot slot is het werkvoorzieningschap gehouden al het mogelijke te doen om de kosten voor de uittreedende deelnemer zo laag mogelijk te houden. Dat hoeft er echter niet toe te leiden dat het werkvoorzieningschap reeds bepaalde ambities omlaag moet bijstellen en in gang gezette investeringen of aangegane verplichtingen moet staken.

Artikel 26c

Dit artikel regelt een inspanningsverplichting voor de uittreedende deelnemer om eventuele als gevolg van de uittreding boventallige formatie over te nemen van het werkvoorzieningschap, voor zover dit redelijkerwijs mogelijk is. De waarde van overgenomen formatie wordt in mindering gebracht op de uittreedersom. Deze inspanningsverplichting impliceert dat de uittreedende deelnemer niet tot overname van boventallig personeel kan worden gedwongen. Tegenover deze verplichting voor de uittreedende deelnemer staat de verplichting van het werkvoorzieningschap om zich in te spannen de kosten voor uittreding zo laag mogelijk te houden (artikel 26b lid 8).

Artikel VI

Op grond van artikel 11a Wgr moet een gemeenschappelijke regeling voortaan bepalingen bevatten omtrent de evaluatie van de gemeenschappelijke regeling. Er is voor gekozen deze evaluatie plaats te laten vinden in het jaar voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen, waarbij de resultaten uiterlijk halverwege dat jaar moeten worden aangeboden aan de colleges van burgemeester en wethouders én de gemeenteraden. De evaluatie vindt dus plaats in het eerste en tweede kwartaal van dat jaar, waarbij aan het eind van het tweede kwartaal de evaluatie moet worden opgeleverd. Onderwerp van de evaluatie zijn in elk geval de verwezenlijking van de doelstellingen en het functioneren van het schap én van Empatec NV.

Artikel VII

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking op 1 januari 2024, of als het besluit later bekend wordt gemaakt op de dag na bekendmaking in het Gemeenteblad.